

บันทึก

เรื่อง ทหรีอปัญหาข้อกฎหมาย (การตรวจสอบ จดทะเบียน และรับชำระภาษี
รถยนต์รับจ้างที่บรรทุกผู้โดยสารไม่เกินเจ็ดคน เพื่อจัดเป็นรถยนต์โดยสาร
ประจำทาง ตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ.๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติ
การขนส่งทางบก พ.ศ.๒๕๒๒)

กระทรวงคมนาคมได้มีหนังสือ ที่ คค.๐๒๐๖/๑๒๓๒๗ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม
๒๕๖๒ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ด้วยปรากฏว่าปัจจุบันได้มีผู้นำรถยนต์
รับจ้างที่บรรทุกผู้โดยสารไม่เกินเจ็ดคน ซึ่งจดทะเบียนไว้ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ มาทำการ
ขนส่งโดยผิดกฎหมายในลักษณะเดียวกับรถยนต์โดยสารประจำทางเป็นจำนวนมาก
คณะกรรมการพิจารณาแก้ไขปัญหารถยนต์โดยสารผิดกฎหมายในกรุงเทพมหานครและ
ต่างจังหวัด จึงได้พิจารณาและมีมติให้กรมการขนส่งทางบกดำเนินการตรวจสอบ จดทะเบียน
และรับชำระภาษีรถเหล่านี้ เพื่อจัดเป็นรถยนต์โดยสารประจำทางให้ถูกต้องตามกฎหมายต่อไป
ซึ่งกรมการขนส่งทางบกพิจารณาแล้วเห็นว่าพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ ไม่ใช่
บังคับแก่การขนส่งโดยรถยนต์รับจ้างที่บรรทุกผู้โดยสารไม่เกินเจ็ดคนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์
ดังนั้นการปฏิบัติตามมติดังกล่าวของคณะกรรมการพิจารณาแก้ไขปัญหารถยนต์โดยสารผิด
กฎหมาย ๖ จะเป็นการขัดต่อกฎหมาย ในปัญหานี้ กระทรวงคมนาคมพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วย
กับความเห็นของกรมการขนส่งทางบก และมีความเห็นเพิ่มเติมว่า รถยนต์รับจ้างบรรทุกผู้โดยสาร
ไม่เกินเจ็ดคน ซึ่งจดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ย่อมอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติ
รถยนต์ พ.ศ.๒๕๒๒ ดังนี้ กระทรวงคมนาคมจึงขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาว่า
ความเห็นดังกล่าวถูกต้องหรือไม่เพียงใด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๘) ได้
พิจารณาปัญหาดังกล่าวข้างต้นกับได้ฟังคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงคมนาคม (สำนักงาน
ปลัดกระทรวงคมนาคมและกรมการขนส่งทางบก) และผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมตำรวจ)
แล้ว มีความเห็นว่า รถยนต์รับจ้างบรรทุกผู้โดยสารไม่เกินเจ็ดคนหรือรถแท็กซี่^๑ เป็นรถประเภท
รถยนต์สาธารณะ และอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ.๒๕๒๒^๒ ดังนั้น การตรวจ

^๑ พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

๑ล๑

๑ล๑

(๒๔) “รถแท็กซี่” หมายความว่า รถยนต์ที่ใช้รับจ้างบรรทุกคนโดยสารไม่เกินเจ็ดคน

๑ล๑

๑ล๑

^๒ มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

สภาพ การจดทะเบียนและรับชำระภาษีจึงเป็นอำนาจหน้าที่ของกรมตำรวจ ซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์อยู่แล้ว และรถประเภทนี้ได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ.๒๕๒๒^๑ อีกด้วย ดังนั้น กรมการขนส่งทางบกซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก จึงไม่มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบสภาพ จดทะเบียน และรับชำระภาษี

ในส่วนที่ว่าได้มีผู้นำรถยนต์รับจ้างบรรทุกผู้โดยสารไม่เกินเจ็ดคนไปทำการขนส่ง เช่นเดียวกับรถยนต์โดยสารประจำทางนั้น มาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ.๒๕๒๒ ได้บัญญัติห้ามการใช้รถไม่ตรงตามประเภทที่จดทะเบียนไว้^๔ และมาตรา ๒๒^๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวก็ได้ห้ามการใช้รถยนต์อื่นนอกจากรถยนต์โดยสารประจำทาง ทำการรับจ้างรับคนโดยสารในลักษณะเดียวกับรถยนต์โดยสารประจำทางในทางที่ได้รับอนุญาตให้มีรถยนต์โดยสารประจำทางไว้อีกด้วย ดังนั้น การนำรถที่ใช้รับจ้างบรรทุกผู้โดยสารไม่เกินเจ็ดคนมาทำการรับจ้างขนคนโดยสารในลักษณะเดียวกับรถยนต์โดยสารประจำทาง จึงเป็นการใช้รถผิด

“รถยนต์สาธารณะ” หมายความว่า

ฯลฯ

ฯลฯ

(๒) รถยนต์รับจ้าง ซึ่งได้แก่รถยนต์รับจ้างบรรทุกผู้โดยสารไม่เกินเจ็ดคน หรือรถยนต์สาธารณะอื่นนอกจากรถยนต์โดยสารประจำทาง

ฯลฯ

ฯลฯ

^๑ มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่

ฯลฯ

ฯลฯ

(๒) การขนส่งโดยรถยนต์รับจ้างที่บรรทุกผู้โดยสารไม่เกินเจ็ดคน รถยนต์รับจ้างระหว่างจังหวัดที่บรรทุกผู้โดยสารไม่เกินเจ็ดคน รถยนต์บริการที่บรรทุกผู้โดยสารไม่เกินเจ็ดคน รถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกินเจ็ดคน รถยนต์สามล้อ รถจักรยานยนต์ และรถแทรกเตอร์ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์

ฯลฯ

ฯลฯ

^๔ มาตรา ๒๑ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้รถไม่ตรงตามประเภทที่จดทะเบียนไว้ เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การใช้รถยนต์บริการธุรกิจหรือรถยนต์บริการทัศนจรในกิจการส่วนตัว

(๒) การใช้รถยนต์สาธารณะในกิจการส่วนตัว โดยมีข้อความแสดงไว้ที่รถนั้น ให้เห็นได้ง่ายจากภายนอกกว่าใช้ในกิจการส่วนตัว

(๓) การใช้รถยนต์สาธารณะบรรทุกของที่ติดตัวไปกับผู้โดยสาร

(๔) ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

^๕ มาตรา ๒๒ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้รถยนต์อื่นนอกจากรถยนต์โดยสารประจำทางรับจ้างคนโดยสารซึ่งเสียค่าโดยสารเป็นรายตัวตามรายการ ในทางที่ได้รับอนุญาตให้มีรถยนต์โดยสารประจำทางหรือในเขตจากทางนั้นไม่เกินหนึ่งร้อยเมตร

ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับในกรณีที่เป็นการรับจ้างส่งนักเรียน คนงาน นักท่องเที่ยว หรือการรับส่งผู้โดยสารเป็นครั้งคราว ซึ่งได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียน

ประเภท และมีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๖๐^๖ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ.๒๕๒๒

เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกมิให้ใช้บังคับแก่รถยนต์ที่ใช้รับจ้างบรรทุกผู้โดยสารไม่เกินเจ็ดคน กรมการขนส่งทางบกซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก จึงไม่มีอำนาจหน้าที่ใด ๆ เกี่ยวกับรถประเภทนี้ และความเห็นของกรมการขนส่งทางบกและกระทรวงคมนาคมในเรื่องนี้จึงถูกต้องแล้ว

(ลงชื่อ) อมร จันทรมบูรณ์

(นายอมร จันทรมบูรณ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กุมภาพันธ์ ๒๕๒๓

^๖ มาตรา ๖๐ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖ วรรคสอง มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๖ หรือ มาตรา ๕๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท